

Istoricul localității

2011-10-03 13:43:18

Valea Râmnicului (în trecut, Baltati) este o comună din județul Buzău, Muntenia, România, formată din satele Oreavu, Rubla și Valea Râmnicului (reședință). Satele comunei au suferit de-a lungul istoriei numeroase rebotezări, separări și comasări. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele de Baltati, făcea parte din plasa Râmnicul de Sus a județului Râmnicu Sărat și era formată din cătunele Baltati și Rubla (divizat pe atunci în Rubla Mare și Rubla Mică).

Conform documentelor istorice existente, teritoriul comunei Valea Râmnicului a fost populat din cele mai vechi timpuri, localitate existentă în județul Buzău din epoca fierului, epoca migrației popoarelor și a formării poporului român și a limbii române. Populațiile au fost în trecere sau au rămas temporar pe aceste meleaguri. Deci, nu se poate vorbi de un hiatus de populație pe aceste meleaguri în decursul istoriei. Administrativ, până în 1862 comuna a aparținut de fostul județ Râmnic, iar din perioada 1862 ÷ 1951, județului Râmnicu Sărat. Din 1951, până în anul 1968, a făcut parte din regiunea Ploiești, raionul Râmnic – Sărat. În prezent, comuna Valea Râmnicului aparține județului Buzău.

Începuturile acestei așezări sunt redată în "Dicționarul geografic și istoric al județului Râmnicu Sărat" autor Grigore Danescu, 1896. Redăm în continuare câteva fragmente: "Baltati, comuna rurală în plasa Râmnicul de sus, pe malul drept al râului Râmnicu Sărat. Și-a luat numele de la moșia Baltati. Este așezată în partea apuseană a județului, la 2km spre Sud-Est de orașul Râmnicu Sărat și în partea răsăriteană a plășii, la 6km spre Sud-Est de comuna Sgarciți, reședința plășii; comunele învecinate sunt: Obiditi la 5km. Jideni la 7km. Costieni Mari și Costieni de Jos la 9km. Stubei și Socariciu la 10km. Se margineste la mieznoapte cu orașul Râmnicu Sărat, de care se desparte prin râul Râmnicul, la răsărit cu Obiditi, la mieznoapte cu comunele Salcioara, Costieni Mari și Costieni de Jos, la apus cu cătunul Daramati (com. Sgarciți). Este o comună de câmp, nu are dealuri, fiind așezată pe loc de ses".

O a doua lucrare cu referire la comuna Valea Râmnicului este cea a preotului ironom Stavrofor Dimitrie Rosescu. În lucrare se vorbește despre înființarea satului, după primele povestiri ale celor mai vechi "tarlasi", veniți din diferite localități, unii din baltile Dunării cu familia Baltaretu, alții din familia Mangalea veniți de peste Dunare și din alte localități. Locuitorii erau buni agricultori, printre ei fiind și cativa meseriași – lemnari, fierari, dogari, tinichigii, un plapumar, care nu și-au parasit, însă munca câmpului. Vecinătatea orașului le-a dezvoltat simțul negotului de la început. Aici își vindeau produsele agricole și animaliere. Baltatii împreună cu Topliceni, Daramati, Rubla, Obiditi, etc., sunt sate așezate în jurul orașului, înainte de a ajunge la barierele sale.

Cel mai apropiat de oras ca distanță, e Baltatii, care, dacă nu ar fi râul și felul deosebit de ocupație al locuitorilor, l-am putea numi, pe drept, o mahala a Râmnicului. Se întinde în întregime pe malul drept al râului, spre Răsărit până la calea ferată Buzău – Râmnicu Sărat, iar spre apus, ajungând până la circa 500m de soseaua națională. Sat de câmp, cu casele dese, acest sat s-a dezvoltat și continua a se dezvolta datorită situației favorizate de apropierea orașului, datorită pământului său fertil ce-l înconjoară, muncit cu destulă îndemănare de gospodarii de aici. Pământul, afară de o mică parte, este foarte bun pentru tot felul de cereale dar mai ales graul și porumbul. Comuna tipică zonei de ses, satele au casele orientate în aliniament, așezate de o parte și de alta a soselei

principale. Satul are ulite mari si ulicioare care fac legatura cu diferite puncte ale satelor fara a mai iesi la drumul principal.

Text extras din "Strategia de dezvoltare a comunei Valea Ramnicului"